

1. čtení: Mt 21, 1-11**3. čtení (poslání): Ef 6, 10-13****2. čtení (základ kázání): Za 9, 9-10***Rozjásej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská,**propukni v hláhol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. „Vymítím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymícen.“ Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři, od Řeky až do dálav země.*

Přichází král! To by mohlo znamenat lecos, jsou a byli různí králové, dobří i zlí. Ale teď přichází král tvůj, spravedlivý a zachráněný. Nebo zachraňující, jak je také možno přeložit. Jenže také pokořený, jedoucí na oslu, oslátku, osličím mláděti. Stručně řečeno: na oslíku.

Co může přinášet někdo takový? Království asi sotva! Mocní (a nemuseli to být jen králové) jezdili na dvoukolých válečných vozech tažených spřežením koní. Před nimi a za nimi ozbrojená garda, všude kolem jásající dav a cílem cesty palác se vši patřičnou ctí a pohodlím.

Tak tohle nemůže očekávat král na oslíkovi; ten sice spravedlivý, ale také pokořený. On nepřijíždí ovládat, ale vysvobodit. Od čeho? Od válečných vozů, koní a luků. Od všemožných nástrojů války, násilí a útluaku. Přijíždějící na oslu je králem pokoje. Jeho království nebude stát na válečných vozech a zbraních. Nebude stát na moci tohoto světa. To je způsob, který Král pokoje naprosto odmítá. Nebude takto dobývat a ovládat svět ani lidi na něm žijící.

Přesto ovládne zemi od moře k moři, až do dálav země. Tedy celou zemi. Vyhlásí národům pokoj – to znamená, že jim vydá zákon, a ten zákon je pokoj. Nevnutí jim ho mocí zbraně nebo jinou silou, protože takové způsoby odmítl užívat. Jak tedy bude vládnout ten král pokoje?

Zacharjáš předpověděl jeho příchod, a Pán Ježíš přišel. Vstoupil do Jeruzaléma právě tak, jako král jedoucí na oslíčku a přinášející pokoj. A kolem jásala sijónská dcera, dcera jeruzalémská. Učedníci a další příznivci z Jeruzaléma, Judska i z Galileje házeli ratolesti na cestu a prostírali své pláště pod kopýtko Pánova osla.

Přijížděl král na oslu – to znamená, že nebude vládnout mocí a silou, nebude pokořovat a donucovat. Zástup mu volá vstříc, je oslavován jako pozhnaný, který přichází ve jménu Hospodinově. Vítají ho a oslavují jako nastupujícího krále spravedlivého a zachráněného, nebo také zachraňujícího.

Ale také bezbranného, který nevymítal vozy z Efrajima ani koně z Jeruzaléma, ani válečné luky a jiné zbraně odkudkoli. A přeci vyhlásil (a vyhlašuje i dnes) pokoj od moře k moři, až do všech dálav země. Mohl by snad kdokoli přinést mír na hrotech zbraní a zvěstovat pokoj mezi lidmi pomocí atentátů nebo falešných rozsudků a justičních vražd? To by přineslo prospěch jen někomu a jenom na nějaký čas. Ale očekávaný král, který přichází, je králem navždy a všem, přináší skutečnou záchranu a ne jen dočasnou pomoc pro někoho (a obvykle proti jiným).

Náš Král (jistě si ho můžeme a máme také přivlastnit a jemu samému se pokořit) přichází spravedlivý, protože zvěstuje a plní vůli Boží. Zatím přichází jako bezbranný a neslavný, mnohými přehlížený, ale nakonec bude soudit svět (=nás lidi v něm).

Přichází také jako zachráněný, nebo také je možné přeložit jako zachraňující. Vypadá to jako rozpor, ale v Ježíši Kristu vyšlo najevo obojí. Přinesl spásu a zachraňuje. Ale když byl na Golgotě umčen a zemřel, byl třetího dne zachráněn – vstal z mrtvých. Přemohl smrt nejen pro sebe samého, ale pro všechny, kdo mu patří.

Král přichází také „pokořený“ – lze to přeložit také jako „tichý“ nebo „mírný“ nebo „vládný“. To je ten, kdo skutečně přináší pokoj. Jeho moc se obejde bez prosazování sebe sama, bez lži a populismu bez úplatku, křiku a útluaku, bez hrozeb a násilí. Přichází a oslovuje jako přítel. Nabízí lásku všem, kdo jsou ochotni se mu otevřít a vážně mu naslouchat.

Takový způsob jednání bude samozřejmě vždy znovu a znovu narážet na nepochopení a tvrdost mocných v tomto světě. Však víme, že Syn Boží byl už odmala pronásledován a šlo mu i o život. Nakonec byl skutečně násilím usmrcen a po něm mnoho jeho stoupenců od počátku církve až podnes. Ale není to bezvýchodná cesta do slepé uličky, je to ve skutečnosti východisko, protože cesta našeho Krále, tichého a pokojného, je jedinou cestou, která má smysl. Je to jediná cesta k životu v jeho království.

Jeho království není z tohoto světa, ale v tomto světě se uplatňuje. Někdy skrytě a jindy zjevně. Nepůsobí zde vši mocí jakou jistě má. To proto, že nemusí, je totiž věčné. Má moc zde pro nás, kdo jsme jeho, ale nakonec bude soudit všechno. Proto se nemusíme v tomto světě bát ničeho, vše je nakonec pod mocí našeho Krále, jediného Pána nade vším co je. To je jistě důvod k jásose a hláholu.

Pane, prosíme o odvahu víry, abychom nebyli poraženi strachem z něčeho v tvém stvoření, prosíme o sílu naděje, abychom neztráceli cíl cesty ani když ho nevidíme, prosíme o moc tvé lásky, aby nám otvírala cesty, které zatím neznáme.

Amen